

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a členov sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí v Bratislave 25. júna 2008 v trestnej veci obvineného **Š. Ž. pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby** podľa § 208 Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde v Prievidzi pod sp. zn. 1 T 168/2007, o dovolaní, ktoré podal obvinený proti rozsudku Okresného súdu v Prievidzi z 24. októbra 2007, sp. zn. 1 T 168/2007, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Š. Ž. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Uvedeným rozsudkom okresného súdu podľa § 334 ods. 4 Tr. por. bola schválená dohoda o vine a treste uzavretá medzi prokurátorom a obvineným, ktorou bol Š. Ž. uznaný za vinného zo spáchania

zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. (od jari 2005 do mája 2007 v Z. K. vyhrážal sa usmrtením, nadával jej a fyzicky napádal svoju sestru B. P., osobitne 8. a 10. marca 2007);

prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. (v Z. K. 10. apríla 2007 verejne fyzicky napadol svojho brata S. Ž.).

Obvinenému bol uložený podľa § 208 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 39 ods. 4, § 38 ods. 7, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/ a § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody na deväť rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Rozsudok okresného súdu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, sa stalo právoplatné 24. októbra 2007.

Obvinený vlastným písomným podaním doručeným Okresnému súdu v Prievidzi 28. apríla 2008 proti rozsudku súdu prvého stupňa podal dovolanie, ktorým sa domáhal „obnovenia procesu“, na ktorom chcel dokázať, že nie je vinný z označených deliktov. Obvinený pritom namietal zaujatosť orgánov prípravného konania a súdu, nesprávne ustálenie skutkového stavu a to, že dohodu o vine a treste uzavrel pod vplyvom psychickej indispozície; ako dôvod dovolania označil ustanovenie § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) konštatoval, že uvedeným rozsudkom okresného súdu bola vec právoplatne skončená, a preto dovolanie je síce prípustné, ale len z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu). Prípustnosť dovolania takto vyplýva z ustanovenia § 368 ods. 1 a § 334 ods. 4 Tr. por., a to aj bez splnenia podmienky vyjadrenej v § 372 Tr. por., že totiž oprávnené osoby môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. ustanovenie § 334 ods. 4 Tr. por. teda osobitne upravuje režim mimoriadneho opravného prostriedku (dovolania), ale aj v tejto situácii musia byť zachované jeho ďalšie podmienky, že totiž obvinený môže podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu a týmto musí byť v konaní zastúpený (§ 373 Tr. por.), resp. že dovolanie musí obsahovať náležitosti upravené v § 374 Tr. por. (riadne odôvodnenie, uvedenie dôvodu dovolania podľa § 371 Tr. por.).

V rozhodovanej veci obvinený nepodal dovolanie prostredníctvom obhajcu a nebol týmto ani v konaní o dovolaní zastupovaný. Tieto nedostatky sú odstrániteľné, ale dovolací súd postup podľa § 379 ods. 1 Tr. por. (vyzvať obvineného, aby tieto nedostatky odstránil) nerealizoval pre jeho zrejmu neúčelnosť.

V rozhodovanej veci jediný možný dôvod dovolania je odôvodnené tvrdenie obvineného, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu (§ 334 ods. 4, § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.). Najvyšší súd však zistil, že právo na obhajobu nebolo porušené, lebo bol riadne naplnený režim povinnej obhajoby, obhajca bol primerane aktívny a sám obvinený mal možnosť vyjadrovať sa a procesne relevantne reagovať, vrátane dohody o vine a treste. Tvrdenia obvineného uvedené v dovolaní nemajú svoj reálny základ, a to vo vzťahu

k jeho obhajobe. Ďalšie tam uvedené námietky sa týkajú v princípe skutkového stavu konštatovaného v napadnutom rozsudku, ktorý však dovolací súd neskúma (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.) a podanie dovolania v tomto smere by napokon odporovalo aj ustanoveniu § 334 ods. 4 Tr. por.

Tento konštatovaný stav nie je možné odstrániť či napraviť spomínaným postupom v zmysle § 379 ods. 1 Tr. por., a preto Najvyšší súd tento neaplikoval pre jeho nereálnosť, lebo by sa takto nedosiahol výsledok v smere priaznivom pre obvineného, čo je zrejším zámerom ním podaného dovolania. Najvyšší súd zároveň rezultoval, že evidentne neboli splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., a preto tento mimoriadny opravný prostriedok na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. júna 2008

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová